

JUGADA MESTRA



JUGADA MESTRA

CARLES MALLART

1.- Besalú: Fa més de 50 anys (allà pel 1958/59), un alcalde visionari Martirià Costa Sague, avui traspasat, es va assabentar que plegava una pedrera d'Usall (Porqueres) propietat d'en Joan de Viñals de Beuda i en va adquirir les pedres. Gràcies a això l'Estat va portant a terme la restauració, forrar i revestir el Pont Medieval de prop de mil anys, per l'Arquitecte Pons Sorolla a partir d'una pintura del pont de finals del segle XIX i que va ésser l'inici de la restauració del Besalú que avui coneixem. Sembla ésser que es va haver de comprar la producció d'una altra pedrera de la zona per acabar l'obra. Lluís Guinó, actual alcalde de fa molts anys, ha pogut i sabut transformar la població amb tot el medieval, jueus,...

Jugada mestra.

- 2.- Blanes: L'altre dia juntament amb uns amics arribats de Rússia vàrem visitar el Jardí Botànic de Blanes, amb les seves 4 hectàrees d'extensió i més de 3.000 espècies dividides en tres zones, subtropical, temperada i mediterrània. Que afortunats que són la gent de Blanes de comptar amb una instal·lació model d'Europa que fou instaurada fa més de 80 anys per Carl Faust i avui gestionada per una fundació. Jugada mestra.
- 3.- Castellfollit de la Roca: És una opció de futur, base per ésser declarat Patrimoni Mundial de la Humanitat quan algú s'ho cregui de debò i faci els passos corresponents. Una joia. Sense anar més lluny a Conca, per dues o tres cases que pengen, l'enrenou que han armat des de sempre i el cingle de Castellfollit i les seves cases li donen 32 voltes a Conca amb tot el respecte. Jugada mestra de futur.
- 4.- Castelló d'Empúries (Empuriabrava): Hi ha d'altres realitats de privats que varen ésser visionaris, com per exemple Empuriabrava i els seus canals, pensada i executada per Miquel Arpa, avui traspasat, un autèntic cavaller dels negocis, inspirat en el Puerto Rico de l'època, només per posar un exemple, que ara la gent de Qatar revitalitzaran. Jugada mestra.
- 5.- Figueres: L'alcalde de Figueres del 1974, Ramon Guardiola Rovira (traspasat el 1991), com que l'Ajuntament de la ciutat tenia un teatre degradat, bombardejat a la Guerra civil, va fer un tracte amb Salvador Dalí per intentar recollir algunes de les seves obres, i fer el centre de l'obra del mestre Dalí i el surrealisme. Gairebé ningú confiava que la idea triomfés, mira, pensaven molts, serà una petita exposició que visitaran algunes persones de l'entorn i poca cosa més. Un altre alcalde, Marià Lorca, el dia de la mort d'en Salvador Dalí (23-1-1989) surt a la palestra i diu el Sr. Dalí m'ha confiat que vol ésser enterrat al Museu de Figueres que porta el seu nom, malgrat que a les dues tombes que hi ha al Castell de Púbol en una hi ha enterrada Gala Dalí i a l'altra estava prevista per a Salvador Dalí i hi ha un forat a cada una de les tombes perquè es poguessin donar la mà un cop traspasats. Ambdues coses combinades són l'impuls a la realitat d'avui. Més d'un milió de persones visiten el Museu Dalí cada any i la vida que genera la instal·lació a Figueres, ampliable al triangle dalinià amb Púbol (100.000 visitants) i Cadaqués com a exponents és molt i molt d'agrair. Amb raó Salvador Dalí, que sense cap dubte era un geni, va dir juntament amb la Gala, nosaltres no donarem diners a la ciutat però us en farem guanyar molts. Jugada mestra.
- 6.- Girona: L'alcalde Joaquim Nadal Farreras va transformar i recuperar en contra de la "Girona immobiliària" el nostre estimat Barri Vell i va recuperar el seu Call Jueu, el segon d'Europa després de Praga, tot plegat amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya i del Govern de l'Estat, si bé tampoc podem oblidar la resta de

transformació de la ciutat. No m'estendré, tothom sap el que hi havia i la realitat actual. Li va costar sang, suor, llàgrimes i molta incomprensió però se'n va sortir, i ara d'aquells mals moments ningú se'n recorda. Jugada mestra.

7.- Lloret de Mar: Els Jardins de Santa Clotilde de Lloret de Mar, promoguts el 1919 per Nicolau Rubió i Tudurí, per encàrrec del Marquès de Roviralta, una joia arran de mar, avui difícilment serien repetibles per no dir gairebé impossible i si a això li unim la transformació de la ciutat del període dels vuit anys de l'alcalde Xavier Crespo, no hi ha cap ciutat a les terres de Girona que els últims anys hagi tingut l'avenç i realitzacions de Lloret de Mar, i la projecció de futur que s'hi ha produït. Jugada mestra.

8.- Pals: Centre històric medieval, muralla del segle IV amb vestigis de l'època romana, tot restaurat a punt de revista. Jugada mestra.

9.- Peratallada: Un alcalde que fa 26 anys que ho és, en Josep Sala Lleal, ha procurat/exigit que el poble conservi el seu estil medieval per gaudiment de tots plegats. Sóc un enamorat de Peratallada, és irreplicable. Jugada mestra.

10.- Santa Pau: Li han sabut trobar l'atractiu turístic tot restaurant i conservant les seves pedres centenàries. Jugada mestra.

Tot plegat només és un breu recull dels que hi ha, però no són tots els que són. Seria bo que algun historiador dels molts i bons que tenim a les nostres contrades dediqués temps i esforços a estudiar, recopilar coses i exemples que ja són part de la nostra història. Totes aquestes persones tenien un denominador comú, estimaven el seu poble/ciutat i tenien una gran passió pel que varen fer, amb grans encerts i algunes errades com humans que són o eren. Estimem les terres de Girona.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/07/28/jugada-mestra/628241.html?utm_source=rss